

POPRAVLJALNICA IGRAČ V MOJEM MESTU

Nekega jutra sem se zbudila in pred mojimi očmi je stala popravljalnica igrač.

Mislila sem, da sanjam. Ko sem vstopila, je bilo polno igrač, igrala sem se ves dan. Ko sem se naslednji dan zbudila, hiške ni bilo več. Spraševala sem se, kje bi lahko bila. Ko sem šla naslednji dan v šolo, sem ponovno zagledala popravljalnico igrač, ki je bila zelo razmetana. Spomnila sem se, da zvečer nisem pospravila igrač. Igrače sem pospravila na svoje mesto in hiška je spet izginila. Ko sem prišla domov, je bila hiška na svojem mestu in enaka kot prej. Naslednji dan sem v šoli povedala, da imam popravljalnico igrač, a nihče mi ni verjel. K meni je prišla moja sošolka. Zagledala je popravljalnico igrač in ni mogla verjeti. Ko je vstopila, je bilo polno igrač. V šoli so nama vsi verjeli. Igrače sem vedno pospravila na svoje mesto in tako je popravljalnica igrač vedno ostala pri meni. Ohranjala sem jo lepo, čisto, novo in postajala je vse lepša.

To me je naučilo, kako ravnati z igračami. In tudi vas bi moralo.

Nuša Fakin, 3. b

Mentorica: Melita Turk